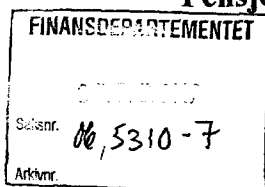

Pensjonskasseforeningene

Finansdepartementet
PB 8008 Dep.,
0030 OSLO

Oslo, 7. februar 2007

Deres ref.: 06/5310 SL AKR/RS�

Høring om interprising mellom nærstående foretak.

1. Departementets forslag.

Departementet foreslår en endring i likningsloven som bl.a. innebærer at selskap som eier eller kontrollerer mer enn halvparten av et annet selskap eller innretning – og at selskap eller innretning som eies / kontrolleres av annet selskap – skal levere **oppgave** over art og omfang av økonomiske transaksjoner og mellomværende seg i mellom.

Videre foreslår departementet, at når slike selskap og innretninger til sammen er over en nærmere angitt størrelse, så skal de utarbeide skriftelig **dokumentasjon**, som gir grunnlag for å vurdere om priser og vilkår på leveranser mellom disse er i samsvar med det som ville være fastsatt mellom uavhengige parter.

2. Pensjonskasser.

Pensjonskasser er selvstendige, selveiende institusjoner. En pensjonskasses virksomhet og økonomiske forhold skal holdes rettslig atskilt fra virksomheten til arbeidsgiver, foretak, forening eller annen institusjon som har pensjonsordning i pensjonskassen¹. Det synes allikevel utvilsomt at forholdet mellom pensjonskasser og deres sponsorforetak vil bli omfattet av forslaget til ny § 4-12 i likningsloven. Pensjonskasser er dessuten nevnt eksplisitt i høringsnotatet².

3. Nasjonale forhold.

Departementets forslag tar utgangspunkt i OECDs "Transfer Pricing Guidelines for Multinational Enterprises and Tax Administrations". Som navnet sier, er denne veiledningen i utgangspunktet utformet for å fange opp transaksjoner over landegrensene og forhindre at multinasjonale foretak utnytter skatteforskjeller landene i mellom på en utilbørlig måte. Det nevnes i høringsnotatet at OECD også oppfordrer skattemyndighetene til å legge veiledningen til grunn også i nasjonal interprisingpraksis³.

Pensjonskasseforeningene vil allikevel be departementet om å vurdere på nytt, om det er nødvendig og hensiktsmessig å innføre bestemmelsene når det gjelder rent nasjonale forhold. Bestemmelsene bør etter vårt syn ikke innføres dersom det ikke kan godtgjøres at uriktig interprising i konsern mv. reelt sett kan nyttes som ledd i alvorlig skatteunndragelse. Departementet har ikke gjennomført noen slik vurdering i høringsnotatet.

Departementet legger til grunn at Norge i henhold til EØS-avtalen ikke vil ha anledning til å behandle transaksjoner som skjer over landegrensene mer tyngende enn innenlandske transaksjoner. Etter vårt syn vil EØS-avtalen imidlertid ikke være til hinder for særlige

¹ Forsikringsloven § 7-7

² s. 50

³ s. 9

krav til informasjon om transaksjoner over landegrensene, dersom dette kan begrunnes ut fra saklige hensyn. Særlige muligheter til å undra skatt ved utenlandstransaksjoner vil være et slikt sakelig hensyn.

4.1 Grense for oppgaveplikt

Finansdepartementet legger til grunn, at det primært er transaksjoner og mellomværende av en visst størrelse som det vil være av interesse for ligningsmyndighetene å kontrollere⁴. I høringsnotatet foreslår Finansdepartementet at dersom de kontrollerte transaksjoner ikke overstiger et gitt beløp (for eksempel 10 mill kroner) så skal skatteyter unntas fra oppgaveplikten. Departementet gis den fornødende forskriftshjemmel i forslaget til § 4-12, nr. 4.

Pensjonskasseforeningene støtter intensjonen om en slik nedre grense.

Det sies i høringsnotatet at; "Ved beregning av om grensen er overskredet skal konserninterne transaksjoner og mellomværende, for eksempel konserninterne fordringer og gjeld, regnes med." Det er etter vårt syn neppe hensiktsmessig å summere transaksjoner og balanseposter. Balanseposter oppstår som følge av transaksjoner. Grensen bør derfor settes ved transaksjoner alene.

4.2 Grense for dokumentasjonsplikt

Pensjonskasseforeningene støtter at det settes en nedre grense for dokumentasjonsplikt, slik som foreslått i § 4-12, nr. 3. Dokumentasjonsplikt bør imidlertid heller ikke utløses dersom mellomværende mellom partene er så beskjedent at det ikke medfører oppgaveplikt. Også store foretak må kunne ha små mellomværende uten at det medfører dokumentasjonsplikt.

5. Pensjons- og forsikringspremie / premiereserver.

I transaksjoner mellom pensjonskasser og deres sponsorforetak vil den årlige spare- og forsikringspremie være den helt dominerende størrelse. Likeledes vil pensjonskassens premiereserve utgjøre det alt vesentlige av balanseført mellomværende. Størrelsen på spare- og forsikringspremien vil fastsettes av ansvarshavende aktuar med utgangspunkt i den aktuelle arbeidsstokken og foreliggende statistisk grunnlagsmateriale. Aktuar skal godkjennes av Kredittilsynet⁵ og aktuarens virksomhet er regulert gjennom Aktuarforskriften⁶. Etter det vi kjenner til er ikke ansvarshavende aktuar i noe norsk pensjonskasse ansatt i pensjonskassen eller i foretaket, men operer som uavhengige konsulenter. Kredittilsynet vil for øvrig kontrollere, at det anvendte tariffgrunnlag er forsvarlig⁷. Pensjonskassene – eller dens sponsorforetak – vil følgelig ikke ha noen direkte innflytelse over størrelsen på spare- og forsikringspremien.

Når Pensjonskasser (etter det vi forstår) er nevnt eksplisitt i OECDs veiledning, henger det formodentlig sammen med at avsetning til forsikringsfond i enkelte andre land ikke i samme grad har vært underlagt offentlig styring og kontroll.

På denne bakgrunn er det pensjonskasseforeningenes syn, at mellomværende i form av spare- og forsikringspremie / premiereserver ikke bør være grunnlag for oppgaveplikt eller dokumentasjonsplikt etter den foreslåtte ny § 4-12 i likningsloven.

Med vennlig hilsen,

Pensjonskasseforeningene

Rolf A. Skomsvold

Generalsekretær

⁴ Høringsnotatet s. 56.

⁵ Forsikringslovens § 9-24. Forskrift 1990-06-01-434. Om aktuar.

⁶ Forskrift 1990-06-01-434.

⁷ Ibid. § 9-3 jf. § 7-10 og Forskrift 2006-06-30-869, § 2-2 og § 2-10.